

ved så förfarligt obland, men,
så tänkte jag, allting är möjligt
för Gud, ingenting kommer utan
orsak, nu är jag öfve var dag
jag ligger några stunder förslus,
tänkte att skriva till din Födelsedag
men, jag förmodade ej, höyras
du ursäktar mig, råligt att höra
hur du tag Mor ut det skall
säkert vara trepligt för henne,
att Ohus kullarna är så stora
även, jag kunde ej skrämma igen
Karin, vagt tiden går fort,
det var så intressant höra Karins
brev, han skäter om Ladugår-
den, det är gadt för Modren att
han slipper vara där när han
lider så av gikt, skriva så härt
Kathrinas Ingeborg och tacka
för brevsningarne och Bajer Kerstin
och så söranger som vill allas
vår lekning mattaga.

När som hans mycket svårt ömmerhet om jag blir kall, just mestills

Jerusalem den 3 Mars 1913. 41.

Dyra Mor och Lysler o Fester samt alla

Öfverlystigt tack för brevet som
kommer mig tillhanda för längesedan
jag vill nu försöka att sända eder
några rader, fastän jag känner
mig mycket darrande, så det blir
så dåligt, höyras du ursäktar mig,
som du vel har hört genom Karins
brev höyras jag att jag varit sjuk
sedan Jul, jag sitter ute i gården
medan jag skriver, fullt med gräs
omkring mig och stora Lysesser,
och så sitter jag bredvid ett träd som
liknar Pallen, för att få litet skugga
derifrån, Lalen hans för het ibland,
det hans så gadt, att kunna vara
ute, förtiden Lordag och i går
gissar det många bol paa vagnen

var jag till matsalen för middag
och till matet som jag ej har varit
på en så lång tid. Jag som ej
än jag nämde något i Karins
brev hur jag varit sjuk, jag kunde
snig så snart, så jag vet ej hur snart
var jag skrev. Jag är något bättre nu
jag har förfärliga ystager ofta.

För tiden natt sof jag bäst som jag
har gjort på länge. Jag känner mig
tacksam till Gud att jag är så frisk
som jag är och jag tror att Gud
skall hela mig fullkomligt.

I år för tiden Lammson blev jag så,
att jag ej kunde hålla vattnet.

Nämde det till några. De sade
man kan bli så av förkyllning,
jag brydde mig ej något vidare
om det, men, det blev aldrig
något bättre, jag led ej något vidare
utan, du kan tänka det skulle

och jag gjorde mig på väg för
känns obehagligt, senen, så till
sist så började jag på sådana för-
färliga ystager som jag skulle göra
vattnet. Detta började några
veckor före jul. Det var så talade
jag med några av Lysstrane som
kunde ge mig råd, och de bad
mig att stanna i bädd och hålla
mig varm, så gjorde jag för en
tid, och jag hade en jäse med
hettan vatten i som jag hade på
magen detta lindrade ystagerna,
och vattnet som jag gör är så rött,
på dag som är Fredag känner jag
mig litet bättre, jag har ej hört
mig smärslig att på brevet på digt
färdigt, i går hade jag förfärliga
ystager på eftermiddagen.
Gud är smärslig och villig att
hela mig detta håller jag an
till, jag tänkte ^{nu} Erik när jag

det är någonting med minblåsan som jag är bra

Ly vi hörsen attling i större, portli-
er och brukar större pengar
Det är mildt väder och fint port-
farande så attling väses bra,
så de har brytat att slå gå om
sedan en oroad tidigare än
vanligt och lärt brytar synas
frå samliga träd, och orandel=
träden brytar blamma.

Systrarna de har så brått med
att göra alla rum i ordning
frå de resande, vi väntar dem
en vecka till från i mågan,
måste om sluta frå denna gång
med hyertliga hilsningar
till er Alla, från er Döttersyster
och Svägerorna & Fuster. hälsa så
härt alla grannar och släktingar
alla oräfsfallet hilsar så härt,
svan väntas brytas allt är bra
har eder Lef Nål.

ni kan vel undra om vi äro besvä-
rade av kriget något, vi har fått
varitt i orörd ra hitintills.

De har om brytat kriget igen, så
frå se var det krasser att sluta,
och sum orända tusen orenniskor
det krasser att fortfarande slagtas,
Det håll frå att krasser till en rätt
kritisk tid har i Staden frå någ-
ra veckor sedan, det brytade så,
att några krysman har varitt till
Trijali och krypt upp småpengar
i orilliantal, ty, de var värdelösa
der om, orasam turkiska regeringen
ej längre stad frå värdet, och fallet
var glada att få något frå dem,
och dessa orän kom hit i smig,
vislade bort dessa frå guldmint,
tills Stadens orindighet sade stagg
att de ej kunde lösa in värdelösa
pengar frå ett land som de har

fortlorat och det var samma sorts
mynt som var gängbart här i Sta-
den och då blev det en förvirring
i breda marknaden så att ingen
ville ta emot dessa småpengar,
som galler från ett ore så att säga,
till 4 kronor är det lägsta silver
mynt som har värde med sig,
och det myntstad en svår tid för det
fattiga folket, som skulle köpa
sitt behöf för dagen för dessa stan-
tar, om de än hade 4 kronor så kunde
de de ej väslas, och det skulle delas
till alla behover och de gick från
bad till bad, de kunde ej köpa
en brulle bröd, ej ens äppelsin ej det
eller det, och att barga tills det gick
till 4 kronor det var de ej betradda
till. Så Guvernären måste byra
två bagarier dit de fick gå och köpa
bröd för sina slantar, men, det

7 var allt de kunde få på flera dagar
och det räckte ej till för alla som
behöfde, utan, de började på att
gå våld på brödkörarne efter
gatorna, så Soldaterna måste
gå på med det de skulle och
till sist så var det en hel hajs
som kom och bröt sig in i ett Bagu-
ri och tog allt som der fanns.

Sedan måste myndigheten ta
i hätt med detta, och utgaf kunn-
görelser som utspattis i gatorna,
att alla borgarna måste ta detta
mynt, men, med det mindre
värde och om någon ej ville lyda
detta förbud måste ställas för
rätta. Så om är allting långt
igen, men, om detta ej blivit
avhjylt så har det blivit både
våld och röveri här i Staden,
vi var ej besvarade av detta.